

09 / 2022

KOSMOS

Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

**De mensheid
en de aarde
op weg naar
de kosmische
inwijding**

**Symbool 80
De weg, de
waarheid en
het leven**

**Uit: Het
geïntellec-
tualiseerde
Christendom**

Inhoud

**De mensheid en de aarde
op weg naar de kosmische
inwijding** **3**

Symbool nummer 80 **12**

**De weg, de waarheid en het
leven** **16**

**Uit het boek: Het
geïntellectualiseerde
Christendom. Proloog #4** **21**

Colofon

KOSMOS – Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

Versijnt 4 keer per jaar

Jaargang 49 – 09 / 2022

© 2022 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Een uitgave van

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 383 11 48 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

www.martinus.dk/nl

Prijs voor 4 nummers per jaar € 22,50

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

IBAN: NL17 INGB 0002 6646 92

BIC: INGBNL2A

Redactie

Andreas Stroobant, Den Haag

Layout

Jan de With, Asperen

Druk

Happy Copy, Kopieer- & Printservice, Den Haag

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

Informatie over het werk van Martinus

Het tijdschrift KOSMOS wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn geesteswetenschappelijke analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: het Derde Testament. Het werd geschreven voor

mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

Martinus

De mensheid en de aarde op weg naar de kosmische inwijding

**De mensen op aarde maken
een enorm geforceerde, zelfs
explosieve ontwikkeling door**

Illustratie pag.3: Cosmic
Eye, Sam Williams, 42 cm
x 59,4 cm, giclée print

1. Een explosieve ontwikkeling

De mensen op aarde maken een enorm geforceerde, zelfs explosieve ontwikkeling door, waardoor er in tien jaar meer gebeurt dan er vroeger in eeuwen gebeurde. Weliswaar beschouwen sommige mensen de huidige toestand alsof het de verkeerde kant opgaat, naar de ondergang van de mensheid, maar dat is beslist niet het geval. Wat we beleven is de ondergang van een beschaving, zeg maar de doodskampen ervan. Maar tegelijkertijd is het de geboorte van een nieuwe beschaving en daarmee de geboorteweëën daarvan. Daarom is er zo veel leed en zo veel pijn en zijn er zo veel problemen. Bovendien heeft de oude wereldimpuls – de geloofsgodsdiensten – niet meer dezelfde invloed en kracht om de mensen te inspireren als vroeger, toen deze godsdiensten een vast punt in het bestaan waren die in zware tijden en in moeilijke situaties zowel bij leven als bij dood konden helpen.

Tegenwoordig zijn de aardse mensen steeds meer gefocust op de fysieke materie, en de fysieke wetenschap betekent op een bepaalde manier nu net zoveel voor hen als de godsdienst vroeger. De materiele wetenschap heeft dan ook een antwoord op vele vragen wanneer het om materiële kennis en kunde draait. Maar omdat zij zich alleen bezighoudt met beweging, snelheid, golflengtes, maten en gewichten, die haar natuurlijke begrenzing vormen, kan zij de mensen geen vast punt in het bestaan bieden. Daarom bevinden veel mensen zich geestelijk in een lege ruimte; ze hebben iets ouds losgelaten wat hen niet meer kon inspireren, maar ze hebben nog niet iets nieuws gevonden wat hen kan helpen om het innerlijke evenwicht te verkrijgen vanwaaruit de uiterlijke chaos tot kosmische harmonie omgevormd

kan worden. Deze overgangssituatie waarin de aardse mensheid zich bevindt, is de laatste fase van de omvorming van dier tot mens. Deze zal de afzonderlijke individuen met dusdanige ervaringen verrijken dat ze ontvankelijk worden voor een nieuwe wereldimpuls die nu al over de aarde straalt. Vele mensen zijn ontvankelijk gaan worden voor de invloed ervan en werken er min of meer onbewust ten gunste van, maar het is van groot belang dat veel meer mensen kennis krijgen van wat er zich op dit moment eigenlijk met de aarde en de mensheid voltrekt. Het is mijn taak geworden om door middel van mijn kosmische analyses en symbolen de eeuwige wetten van het heelal op een zodanige manier te verklaren dat de aardse mensen die er ontvankelijk voor zijn – en dat zullen er in de toekomst steeds meer worden – daardoor de toestand in de wereld in het perspectief van de eeuwigheid kunnen zien en tegelijkertijd in een actueel perspectief, zodat ze begrijpen wat op dit moment het wezenlijkste is om te doen, plus dat ieder mens op zich een taak en een missie heeft als het erom gaat vrede op aarde te stichten.

2. Onderricht in goed en kwaad

Wat voor explosieve ontwikkeling maakt de mensheid dan door? De mensen zijn bezig om praktisch onderwijs te krijgen in wat er menselijk gezien kwaad is en wat goed in tegenstelling tot wat kwaad en goed is vanuit de principes van de wet van de jungle of van het dierenrijk. Dat kan naïef lijken omdat het zo eenvoudig klinkt, en misschien ook omdat het som-

migen doet denken aan het oude verhaal in de Bijbel over Adam, Eva, de slang en de boom der kennis: dat is immers een heel simpel en naïef verhaal. Niettemin bevat deze oude symbolische vertelling een belangrijke kosmische of universele waarheid en is het vandaag de

**De mensen
zijn bezig om
praktisch
onderwijs te
krijgen in wat er
menselijk gezien
kwaad en goed is**

dag uiterst actueel dat we begrijpen wat deze waarheid is. Die vertelt in symbolische beelden over de huidige situatie van de mensheid: zij eet de vruchten van de boom der kennis van goed en kwaad opdat de mensen, zoals de slang zei, gelijk aan God zouden worden en verschil tussen goed en kwaad zouden kennen (Gen. 3:1-6). Dit symbolische beeld is geniaal in zijn eenvoudige voorstelling van zaken. Het naïeve ligt er eigenlijk alleen in dat het begrip ‘zondeval’ opgevat is als iets vreselijks, als de erfzonde die van generatie op generatie vanaf deze ‘eerste mensen’ erfelijk geworden is en als een last op alle mensen rust, totdat ze – door te geloven dat Christus door de kruisiging alles op zich genomen heeft en de toornige God verzoend heeft – verlost kunnen worden van het leven op aarde en kunnen ingaan in de hemelse vreugde van de grote, witte heerschaar die psalmen zingt ter ere van de Heer en met palmtakken zwaait. Deze naïviteit moet natuurlijk niet bekritiseerd worden, omdat de mensen niet ontwikkeld genoeg waren om het anders op te vatten. Maar tegenwoordig, waar duizenden aardse mensen dit naïeve standpunt ontgroeid zijn zonder een nieuw standpunt te hebben gevonden dat hun kan helpen in leven en dood, is het heel belangrijk dat de kosmische symboliek die in de oude vertelling verborgen ligt aan de mensen onthuld wordt, zodat ze kunnen zien hoe actueel die is.

Veel mensen in onze tijd – en nog meer in de komende eeuwen –

**In de duisternis
moet het licht
ontstoken
worden, wil het
als licht beleefd
kunnen worden**

zullen rijp zijn om te begrijpen dat wat als een zondeval beschreven is in feite de eerste vorm van wereldverlossing is. Het is het symbool voor een oeroude kosmische impuls die de aardse mensheid in lang vervlogen millennia beïnvloed heeft. Het is de duistere wereldverlossing en die was een absoluut noodzakelijke factor in de ontwikkeling, ja, zonder deze zou de latere lichte wereldverlossing de mensen überhaupt

niet kunnen beïnvloeden. In de duisternis moet het licht ontstoken worden, wil het als licht beleefd kunnen worden. Daarom moeten de levende wezens de duisternis beleven voordat ze het licht kunnen beleven.

3. De noodzaak dat de mens het principe van reïncarnatie begrijpt

De toestand van duisternis is voor veel aardse mensen geleidelijk aan een toestand geworden waarvan ze verzadigd zijn. Maar waarom zijn ze dat? En waarom staan de aardse mensen op zulke verschillende treden wanneer het erom gaat wat ze over hun hart kunnen verkrijgen om wel of niet te doen? Deze vragen en vele andere van gelijke strekking monden uit in deze ene: ‘Wat is de zin van één leven tussen bevruchting en dood waarin zo veel schijnbare onrechtvaardigheid, schijnbaar kwaad en onbehagen een mens kan treffen?’ Ooit zag men het leven als de inleiding tot datgene wat voor de gelovige en verlostte zijn einde en beloning in het paradijs betekende. In onze tijd is men meer geneigd om het als een teken van puur toeval te zien.

Een kort leven in een harde en onbarmhartige wereld alleen verlicht door enkele korte momenten van vreugde – een leven dat bij de geboorte begonnen is en bij de dood tenietgedaan wordt – dat is tegenwoordig de algemene levensopvatting in het westen. Vanuit dit perspectief gezien is het niet zo gek dat veel mensen vinden dat alles zinloos is en niet uit te houden en zelfmoord plegen, en dat sommigen vinden dat het allemaal niet uitmaakt en dat je daarom in deze korte tijd net zo goed zoveel moet proberen te genieten als mogelijk is, ook al gebeurt dat ten koste van anderen. Waarom is de wereld van vandaag zo dwaas? Omdat de mensen volgens de wetten van het dierenrijk hebben gehandeld en dat nog steeds doen. Maar ze zullen leren daarmee op te houden. De woorden van Christus aan het kruis ‘Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen’ (Luc. 23:34) zijn woorden die vandaag bijna net zozeer gelden als ten tijde van Christus. Bijna net zozeer, maar niet helemaal. Waarom niet? Omdat

de mensheid sindsdien bepaalde ervaringen heeft opgedaan. Over bepaalde dingen weten we tegenwoordig meer, bijvoorbeeld over atomen, hemellichamen en techniek, en we hebben bepaalde ideeën over een menselijker maatschappelijke ordening. Maar wat helpt dat als de mensen daardoor niet gelukkiger en blijer geworden zijn? En dat zijn ze schijnbaar niet. Nee, want de kennis van materiële zaken die de mensen verworven hebben is nog maar het begin van een nieuwe kennis. Pas wanneer ze ook iets van de geestelijke realiteiten van het leven gaan erkennen en begrijpen, zullen ze hun wereld kunnen veranderen. Hiervoor is het in de eerste plaats belangrijk om het reïncarnatieprincipe en de lotsvorming – dat men van het ene leven naar het andere zaait en oogst – aan de mensen te verklaren, zodat ze die begrijpen en het natuurlijke ervan inzien. Zolang de mensen geloven dat ze maar één leven hebben, kun je hun de werkelijke waarheid over het leven niet verklaren. En ook niet zolang ze geloven dat hun ongeluk en lijden de schuld van anderen zijn.

4. De materiële wetenschap heeft vaart in de ontwikkeling gezet

In onze tijd waarin de techniek zijn stempel op het leven en de werkzaamheid van de mensen is gaan drukken, zullen sommigen misschien vinden dat alles veel te snel gaat. Ze kunnen het helemaal niet bijbenen. Toch proberen ze het en krijgen misschien stress of een maagzweer door de psychische druk waaraan ze blootstaan. Dat gebeurt omdat de aardse mensen de techniek en haar gevolgen nog niet beheersen. Ook op dat gebied moet men het verschil tussen goed en kwaad leren kennen. En dat zal ook gebeuren. De mensen experimenteren meer dan ooit tevoren, bijna op alle gebieden. Maar experimenteren geeft ervaring en kennis, dat is het eten van de boom der kennis van goed en kwaad. Ze kunnen natuurlijk niet voorkomen dat ze fouten maken, en de mensen maken veel fouten. Daardoor leren ze mettertijd wat juist is, dat wil zeggen wat in overeenstemming is met de wetten van het leven. En gebeurt dat niet binnen de wetenschap en

Experimenteren geeft ervaring en kennis, dat is het eten van de boom der kennis van goed en kwaad

de techniek? We moeten denken, handelen en scheppen in overeenstemming met de fysieke natuurwetten, anders gaat het mis. Wat binnen het fysieke deel van het heelal geldt, geldt ook voor het geestelijke gebied. Men moet de wetten leren kennen en in overeenstemming met deze wetten handelen, denken en scheppen. Daarom moet er ook een geestelijke wetenschap op aarde zijn. En dat doet het ook, ook al is het nog maar in een embryonaal stadium. Maar zij zal zich ontwikkelen en alles

wat de materiële wetenschap op gang gebracht heeft verder voeren.

Door middel van de geestelijke wetenschap zullen de mensen geleidelijk aan leren begrijpen dat hun leven helemaal niet bij de bevruchting en geboorte begonnen is en ook niet met de dood eindigt. Ze zullen leren begrijpen dat het kringloopprincipe van het heelal dat in de wereld van de materiën geldt – en eveneens opgaat voor de reusachtige stelsels in de werelden van de sterren, dus in de microkosmos en in de macrokosmos – ook geldt voor het leven dat tussen de microscopische en gigantische kringlopen geleefd wordt, dat wil zeggen in het gebied van de planten, dieren en mensen dat ik de tussenkosmos noem. Alles wat betreft kringlopen binnen in kringlopen, zoals de fysieke wetenschap ons onthult, is waar. Maar het is niet de uiteindelijke waarheid over het heelal, die kan een materiële wetenschap niet openbaren, die kan niet gemeten en gewogen worden en aan de hand van snelheden, volumes en golflengtes beoordeeld worden.

5. De aarde wordt voorbereid om een woonplaats voor volmaakte mensen te worden

De uiteindelijke waarheid omtrent het heelal is geen waarheid over dode materie maar een waarheid over levende wezens en over de kringloop van levende wezens binnen in levende wezens, wezens die

respectievelijk stoffen en universa voor elkaar vormen. Daarom is het leven van de mensen geen uitzondering op al het andere leven waar het kringloopprincipe voorkomt. Het leven van geboorte tot dood is maar een deel van een grotere kringloop, zelfs van gigantische universele kringlopen, waarvan de mens zich bewust zal worden wanneer hij daar rijp voor is. Naar zo'n kosmisch bewuste toestand is de gehele mensheid in zijn ontwikkeling op weg. De mensheid is bezig naar Gods beeld, als zijn gelijkenis geschapen te worden, met andere woorden: zij is zich bewust aan het worden van de geestelijke werkelijkheid van het heelal, het levende universum dat de God is waarin wij 'leven, ons bewegen en zijn' (Hand. 17:28). Maar omdat de aardse mens tegelijkertijd op zijn huidige ontwikkelingsstreeke een wezen is dat voor een groot gedeelte nog tot het dierenrijk behoort, moet hij al deze onvolmaakte dierlijke kanten in zijn mentaliteit overwinnen voordat hij in komende levens of incarnaties verder kan komen in zijn kosmische ontwikkeling.

De waarheid over onze wereldsituatie op dit moment is kosmisch gezien zo dat de aardse mensen een inwijdingsproces doormaken. Ze gaan ingewijd worden in wat het wil zeggen om een mens te zijn. Men

probeert in zijn onwetendheid de principes van het dierenrijk te vermensenlijken en creëert daardoor een geïntellectualiseerde jungle waar oorlog in ontelbare variaties regeert. Dat noem ik het duivelsbewustzijn. De mensen die vandaag de dag tegen oorlog zijn en dat laten zien – niet alleen door tegen oorlog en geweld te demonstreren, maar ook door er in hun eigen gedrag in het dagelijks leven afstand van te nemen – zijn de mensen die in vele vorige levens de gevolgen van de oorlog aan den lijve en in hun bewustzijn ervaren hebben. Zij hebben voldoende van dit soort

**De mensen
hoeven niet
bang te zijn dat
enkele mensen
het geheel met
kernwapens in
de lucht kunnen
laten vliegen**

vruchten van de boom der kennis gegeten. De situatie in de wereld van nu en in de komende jaren zal de mensen leren dat ze nog niet de noodzakelijke ervaringen hebben opgedaan om afstand te nemen van de oorlog en van het proberen de dierlijke principes te vermensenlijken of te intellectualiseren en om in plaats daarvan de principes voor een menselijk bestaan te leren kennen. Het is een kosmische inwijding, niet alleen voor de mensen maar ook voor de aarde zelf als levend wezen. Daarom hoeven de mensen niet bang te zijn dat enkele mensen het geheel met kernwapens in de lucht kunnen laten vliegen. De universele macht die we de Godheid noemen, die de impulsen naar de aarde gezonden heeft die tot nu toe voor haar ontwikkeling en die van haar mensheid gezorgd hebben, staat nog steeds achter wat er gebeurt. De mensen zullen ontwikkeld worden om bewuste medescheppers te worden van een wereld waarin de oorlog in al zijn schakeringen vervangen wordt door vrede, wederzijds begrip en wederzijdse liefde. Dat zal de menselijke scheppingskracht vrijmaken en tot dusdanige hoogten ontwikkelen dat de mensen van nu versted zullen staan, als ze wisten welke stralende goddelijke eigenschappen er latent in iedere afzonderlijke mens liggen. <<

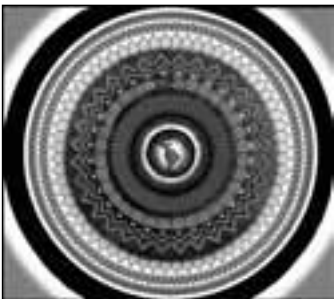
Dit artikel is tot stand gekomen aan de hand van een lezing die Martinus op maandag 11 april 1960 (datum onzeker) gegeven heeft. Het manuscript voor de lezing is bewerkt door Mogens Møller. Voor het eerst gepubliceerd in de Deens Kosmos nummer 14-15, 1969, met als titel Men-neskeheden og jorden på vej mod den kosmiske indvielse. Artikel-id: M1580.

Het dierlijke tijdperk van de aarde, het vagevuur

Symbool nummer 80

Zie voorpagina: Symbool nr.
80, Het dierlijke tijdperk van de
aarde, het vagevuur

© Martinus Institut 1981

80.1 Het symbool toont de aarde in het domein van het dierenrijk. Het mineralenrijk is gedegeneerd en het plantenrijk is eveneens gedegeneerd en overheerst de aarde niet langer zo sterk, want er is dierlijk leven gekomen. Daarom zal het bewustzijn van de aarde de structuur krijgen zoals op het symbool is getoond.

Het oranje getande stralengebied symboliseert het culminerende dierenrijk. We zien meteen dat de structuur van de seksuele polen veranderd is (in tegenstelling tot die tijdens het plantaardige tijdperk waarin de getande ring wit was, *vert.*). De wezens beginnen eenpolig te worden. Hier zien we een zwart getande poolstructuur en naar het centrum toe loopt er achter deze structuur een net zo donkere lijn. De tussenruimten zijn wit.

De verschillende gradaties in de poolontwikkeling zijn gemarkeerd met verschillende nuances van donkere tonen. Zo wordt er een gebied van duisternis gevormd. Dat komt door de zondeval die tot jaloezie en tot de strijd om het bezit van het tegenovergestelde geslacht geleid heeft. Daarom zijn de structuren nu zwart gekleurd.

80.2 Het symbool geeft de culminatie weer van de geestelijke of bewustzijnssfeer die de aarde tot nu toe beheerst heeft. Maar zij is nu in een zeer geforceerd tempo bezig zich daarvan los te maken. We kunnen hier niet nader in details treden omdat er in de huidige weergave kleuren ontbreken. [...] Wel wil ik nu de belangrijkste feiten aanduiden die op het symbool staan.

In het midden zien we de fysieke aardbol. De gehele structuur van stralen die rondom deze aardebol ligt, geeft het bewustzijn van de aarde – haar aura of stralenglorie – aan, dat de geestelijke sfeer – de geestelijke werelden – van haar microleven en daarmee van het merendeel van haar mensen is. Het stralengebied het dichtst om de fysieke aarde is het zaligheidsrijk (indigo, *vert.*) waarvan de werkingen op het fysieke vlak het mineralenrijk vormen. Hier beleven de wezens alleen hun eigen innerlijke wereld, dat wil zeggen hun herinneringsgebied. Vervolgens komt het instinctgebied van de aarde, dat de geestelijke sfeer vormt waarin de wezens van het plantenrijk met hun innerlijke wereld hun geestelijke domein hebben en vanwaar deze wezens de eerste zwakke kiemen voor wakker dagbewustzijn op het fysieke vlak beginnen te krijgen. Dit maakt hen tot de animale wezens of de wezens die wij op het fysieke vlak dieren noemen en waartoe de wezenssoort van de niet-ingewijde aardemens nog in meerdere of mindere mate behoort.

Na deze omvorming van plant tot dier is het volgende stralengebied (oranje, *vert.*) op het symbool het geestelijke thuis van het wezen geworden. Het fysieke gevolg van dit stralengebied kennen we als het dierenrijk, maar het geestelijke gebied daarvan in de kosmische sfeer

moeten we aanduiden als het vagevuur of de kosmische dood, die het resultaat is van het eten van de boom der kennis (Gen. 3:4-5). Het is het domein van oorlog en haat oftewel van de geestelijke duisternis die na de dood de nachtmerriesfeer van het vagevuur of van het slechte geweten vormt.

Het volgende stralengebied (geel, *vert.*) vormt het geestelijke gebied van het volmaakte of nieuw ingewijde wezen, waarvan het fysieke gevolg het ware mensenrijk is. Op het geestelijke vlak vormt dit rijk in feite hetzelfde als het koninkrijk der hemelen. Het hierna volgende stralengebied op het symbool (groen, *vert.*) is bekend van *Livets Bog* als het wijsheidsrijk. Deze sfeer is het eerste gebied dat helemaal zuiver geestelijk is. De wezens hier zijn al lang bevrijd van reïncarnatie. We hebben in deze sfeer het hoogste, culminerende scheppingsgebied. Het is de hoogste culminatie van de wereld van kunsten en wetenschappen. Alle wezens hier zijn genieën op hun gebied en alles om hen heen is de culminatie van de mooiste en meest volmaakte kunstwerken van het bestaan. Deze kunstwerken zijn van een dusdanige volmaaktheid en schoonheid dat ze overal bij wijze van spreken het leven tot één grote liefkozing maken.

Het volgende stralengebied (blauw, *vert.*) is de eigenlijke sfeer van het hoogste vuur en die kennen we van *Livets Bog* als de goddelijke wereld. Hier zijn de levende wezens verheven boven elke manifestatie en zichtbaarmaking. Ze zijn zich bewust van het idee van de dingen, nog voor deze ideeën de vormgeving van een schepping gekregen hebben. De wezens hier zijn de allerhoogste, soevereine heer en meester van het leven en bepalen iedere schepping en daarmee de structuren van nieuwe mensheden, nieuwe planeten en nieuwe werelden of universa en hun openbaringen of verschijningen in het bestaan. De algemene atmosfeer is een eeuwig beleven van de culminatie van liefde in een onderlinge verbondenheid van wezens in de zuivere vorm of goddelijke vlammen van het hoogste vuur.

Het symbool toont dus de speciale verschijningsvorm van de aarde

en haar relatie tot de hoogste en eeuwige sferen in de spiraalkringloop. Zoals we zien vertegenwoordigt de aarde op dit symbool vooral het domein van het dierenrijk oftewel het vagevuur. Wanneer zij overgegaan is naar het werkelijke domein van het [ware] mensenrijk, waar zij nu naar op weg is vanwege de geopenbaarde, beginnende antipathie van haar mensheid tegen oorlog en het verlangen van deze mensheid naar werkelijke vrede, zal dit goddelijke rijk de culminerende plaats in de kosmische structuur van de aarde innemen die de duistere zone van het vagevuur nu inneemt en die is weergegeven als het donkere culminerende gebied in het midden van de stralenglorie op het symbool. Zo zullen alle rijken van de spiraal bij toerbeurt het culminerende gebied in de psychische of geestelijke structuur van de aarde innemen. Op die manier zullen ze ook na elkaar hun culminerende plaats in de geestelijke structuur van ieder ander levend wezen innemen en daar in de vorm van tijd en ruimte het contrast of de achtergrond tot stand brengen waartegen het identiek-zijn van het levende wezen met de eeuwigheid en de Godheid zich openbaart.

Detail van Canto xxii uit De Goddelijke Komedie van Dante Alighieri, illustratie door Franz von Bayros (1866-1924), Wenen

De weg, de waarheid en het leven

Martinus

1. Wat verstaan we onder de weg?

We kennen allemaal de drie woorden: de weg, de waarheid en het leven (Joh. 14:6). Dat zijn de benamingen die Christus zichzelf gaf. Dat hij zichzelf zo noemde, was om kenbaar te maken dat hij de gehele oplossing van het levensmysterie en het gehele goddelijke plan met de levende wezens kende en daardoor één met God geworden was. Wat wordt er nu eigenlijk met die drie woorden bedoeld? Deze drie woorden zijn een benaming voor het gehele lange ontwikkelingstijdperk waarbinnen God de mens naar zijn beeld

schept. Het zijn drie grote wetenschappelijke feiten. In de mate waarin de feiten een realiteit voor de mens worden, wordt hij bevrijd van de last van de duisternis met ongeluk en lijden en zal hij het werkelijke en eeuwige leven oftewel de onsterfelijkheid achter al het tijds- en ruimtedimensionale beleven. Het zal daarom van groot belang voor de ontwikkelde waarheidszoeker zijn om deze kosmische analyse van de werkelijkheid te leren kennen.

Wat verstaan we nu onder de weg? De weg is hetzelfde als het levenstijdperk van het levende wezen vanaf zijn eerste zwakke, beginnende intrede op het materiële vlak in de vorm van minerale energie, zijn omvorming vandaar tot plant, vervolgens tot dier en van dier tot de mens naar Gods beeld. De weg is in feite alles wat er om ons heen gebeurt zowel in de natuur als in onze eigen levensbeleving. We betrekken daarbij het gehele grote scheppingsproces van de aarde. Dit proces heeft laten zien dat het doel ervan is de aarde om te vormen tot een thuis voor hoogontwikkelde dierlijke wezens. Het omvormingsproces is volstrekt logisch geweest. De aarde is tijdens de verschillende miljoenenjarige tijdperken steeds volmaakter geworden en kon daardoor een woonplaats voor evenredig hoger ontwikkelde levensvormen worden. En nu is zij zo volmaakt dat de voorwaarden er zijn voor een maatschappelijk leven voor levende wezens dat veel volmaakter is dan het leven dat de mensen op aarde nu leven.

2. De huidige ontwikkelingstrede van de mens is geen volschapen stadium

Maar niet alleen de aarde heeft een vervolmaking doorgemaakt, dit is ook het geval met het levende wezen. Dat heeft zich ook vanuit de eerste minerale, onbewuste vormen van beweging ontwikkeld tot de hoogste toestand die het vandaag de dag op aarde vertegenwoordigt, dat wil zeggen zijn verschijning als mens. Dat betekent dat de huidige fysieke embryonale ontwikkeling van de aardemens in het lichaam van de moeder niet zijn begin is, maar dat hij al die vele verschillende

ontwikkelingsstadia van onvolmaaktheid naar de steeds toenemende volmaaktheid van zijn trede van nu heeft doorgemaakt.

Er is geen reden om te geloven dat het huidige stadium het volmaakte stadium is. Deze aardemens komt veel te veel overeen met het zure stadium dat een appel en andere vruchten moeten doorlopen voordat ze het rijpe stadium bereiken. Hij leeft vandaag de dag in een enorm omvangrijk proces van duisternis. Hij moordt en doodt, martelt en verminkt. Hij leeft in oorlog met zijn omgeving en hij verkeert in strijd met zichzelf. We zien duidelijk aan de voor honderd procent doorgevoerde logica, waarmee de natuur of het leven de scheppingsprocessen heeft beëindigd die zij al heeft kunnen realiseren of afmaken, dat de dodelijke en ongeluk brengende levensvorm die de aardse mens vertegenwoordigt, onmogelijk een volmaakte stadium kan zijn. De volmaakte stadia van de natuur zijn er altijd gemakkelijk aan te herkennen dat ze voor honderd procent een vreugde en zegen voor levende wezens zijn. Zijn onze ogen, oren, orgaanfuncties, hartfunctie en ademhaling geen vreugde en zegen voor ons? Denk je niet dat het de bedoeling is dat de invloed die wij van de natuur ondergaan – en die deze wonderbaarlijke zegeningen geschapen en aan ons geschonken heeft – er niet op gericht zou moeten zijn om ons verder te voeren en om ons ook volmaakte resultaten te laten beleven, die net zo'n grote zegen voor ons zullen zijn als de organen waaruit ons organisme tegenwoordig bestaat? Er bestaat niets wat iets anders bewijst. Als iemand beweert dat dit vervolmaken niet plaatsvindt, laat dat alleen maar zien dat hij totaal onwetend is van wat er kosmisch gezien met hem gebeurt.

3. De reïncarnatie ontwikkelt het vermogen om te begrijpen dat het leven rechtvaardig is

Al het lijden dat een mens als lot kan hebben, onthult alleen dat hij oorzaken heeft voortgebracht waarvan de gevolgen juist ongeluk en lijden voor hem zelf zouden zijn. Maar omdat hij een eeuwig wezen

is en dus een voortdurende ontwikkeling doormaakt, zal zijn horizon zich verruimen en uiteindelijk de vorige levens van het wezen omvatten, wat nu niet het geval is. Vandaag de dag reikt zijn horizon niet verder dan het begin van zijn huidige leven in de buik van de moeder. Dan kan het wezen natuurlijk niet de oorzaken zien die het in deze vorige levens heeft voortgebracht en waarvan zijn lot nu het gevolg is. Maar door de reïncarnatie ontwikkelt het wezen het vermogen om te begrijpen dat het leven rechtvaardig is en dat elk wezen zal oogsten wat het zaait.

De aardse mens heeft dus al die vele stadia van primitiviteit en geringe ontwikkeling doorgemaakt, die we zien bij de wezens die zich in de stadia van dier, plant en minerale energie bevinden. Door het beleven van oorzaak en gevolg is hij dus naar hogere stadia geleid. Omdat alles oorzaak en gevolg is, is het een feit dat voor het levende wezen – dat met zijn leven of bestaan immers een voortbrenger van oorzaken is – de mogelijkheid bestaat om zo ver te komen dat het alleen de oorzaken voortbrengt die vreugde en zegen voor hemzelf creëren. En we zien door de vele verschillende ontwikkelingsstadia en levensvormen waarin alle levende wezens verschijnen, dat ze op weg naar een grote volmaaktheid zijn.

4. Eén met de weg, de waarheid en het leven worden

Begrijpen dat het Gods plan met alle levende wezens is om ze tot volmaaktheid te leiden betekent één zijn met de weg. Maar als iemand één met de weg geworden is, begint hij ook één met de waarheid te worden. Dat wil zeggen dat hij zich voor de kosmische kant van het leven gaat interesseren. Men onderzoekt, men neemt waar, men experimenteert, men verandert zijn gedrag in overeenstemming met wat de ervaringen en feiten laten zien. Zo brengt men zijn gedrag steeds meer

**Door het
beleven van
oorzaak en
gevolg is hij
naar hogere
stadia geleid**

volledig in harmonie met de wet van oorzaak en gevolg en geraakt daardoor steeds meer buiten het gebied van de ongelukkige lotssituaties. Dan komt iemands leven op dezelfde golflengte als het gebied van het werkelijke leven. Dat betekent één worden met de waarheid. Als men dan één met de weg en de waarheid geworden is, is het onvermijdelijk dat men één met het leven wordt, dat wil zeggen één met de liefde voor alle levende wezens die weer hetzelfde zijn als de naaste. En in een liefdevolle relatie tot alles en iedereen gaan leven is hetzelfde als één met God worden. Dat is hetzelfde als kosmisch bewustzijn krijgen. Dat is hetzelfde als midden in een fysiek, tijdelijk bestaan het werkelijke en eeuwige, verheerlijkte bestaan kunnen beleven. <<

Dit artikel is een weergave van een manuscript dat Martinus geschreven heeft als voorbereiding voor een lezing in het Martinus Instituut te Kopenhagen, 26-02-1956.

Gecorrigeerd en van kopjes voorzien door Torben Hede-gaard. Goedgekeurd door het bestuur op 29-03-2020.

Het artikel is voor het eerst gepubliceerd in de Deense Kosmos nummer 1 2021, met als titel Vejen, sandheden og livet, Artikel-id: M2510. In 1963 heeft Martinus een artikel geschreven met dezelfde titel, dat als vierde is opgenomen in boekje nummer 21 (M2480).

Citaat

De mensen zullen ontwikkeld worden om bewuste mede-scheppers te worden van een wereld waarin de oorlog in al zijn schakeringen vervangen wordt door vrede, wederzijds begrip en wederzijdse liefde.

Martinus

Proloog

Het Derde Testament - de Trooster, de Heilige Geest

Martinus

Nu doemde er plotseling vanuit het duister een verblindende, bovenaardse gestalte op, stralend in het witste witte licht. Nu was het niet het gipsen beeld van Thorvaldsen meer maar een levende Christus van normale menselijke lengte. De gestalte kwam heel langzaam naar me toe met gespreide armen als voor een omarming. De enorme stralenpracht die van de gestalte en zijn kleding uitging nam de vorm aan van duizenden en nog eens duizenden stralende minizonnen, die stuk voor stuk kleiner waren dan de kopjes van de kleinste gangbare spelden. Ze straalden een verblindend, weldadig wit licht uit, dat de bovenaardse levende Christus markeerde met de lichtblauwe schaduwen die zich op een merkwaardige manier vormden. Ik staarde volkomen gefascineerd naar dit goddelijke wonder uit een hogere wereld. Nu verdween de gestalte weer en zat ik weer een ogenblik in het donker. Maar toen kwam de bovenaardse gestalte, de stalende

Christus, weer uit het duister te voorschijn. Die leek nu van een buitenproportionele grootte in vergelijking tot de normale aardemense lijke lichamelijke afmeting. Ik was als verlamd en kon alleen maar roerloos naar de stralende gestalte staren die zich voor mij bevond en zich regelrecht mijn organisme in bewoog, in mijn eigen innerlijk dus. Daar hield hij halt en bleef staan. Maar nu ging er vanuit deze goddelijke gestalte binnen in mij een reusachtige lichtstraal uit. Daarin kon ik uitzien over de wereld. Het was alsof ik me buiten de aarde bevond. Ik zag schepen over de zeeën varen. Ik zag continenten met steden en dorpen aan me voorbij glijden, kortom, ik zag dat het sterke licht van de Christusgestalte vanuit mijn innerlijk over de wereld straalde en fonkelde. Daarmee eindigde het bovenaardse goddelijke visioen. Ik zat weer alleen in het donker. Maar het witte licht van de Christusgestalte bleef in mij achter en heeft sindsdien met toenemende kracht in mijn innerlijk gefonkeld.

Dit zojuist beschreven, sterk stralende Christusvisioen heb ik met absoluut wakker kosmisch dagbewustzijn ervaren en niet in enige vorm van droom of hallucinatie. Het was een duidelijke kennisgeving van de missie die ik moest uitvoeren. Maar het is waar dat ik niet direct kon begrijpen of me realiseren hoe ik als schijnbaar onwetende mens een geestelijke of kosmische taak van zo'n verheven formaat aan zou kunnen. Maar ik zou niet erg lang in deze onwetendheid verkeren. De volgende ochtend al voelde ik dat ik weer in het donker moest mediteren zoals ik eerder gedaan had. Ik zat weer in mijn schommelstoel, die opgeladen leek met de een of andere sterk werkende geestelijke kracht. Ik had dus de blinddoek voor mijn ogen en zat in diepe duisternis, maar absoluut in wakkere dagbewuste toestand. Plotseling was het ik of een donkere hemel in keek. Maar toen bewoog zich een zwarte schaduw over deze hemel, die daarna lichter werd. Zo'n schaduwpassage herhaalde zich verscheidene keren. En telkens als die voorbijgetrokken was, veranderde de hemel in een steeds sterker licht om uiteindelijk een verblindende lichtoceaan te worden met de kleur

van het zuiverste goud. Het overtrof al het andere bestaande licht. Het nam de vorm aan van duizenden vibrerende gouden draden die de ruimte geheel vulden. Ik bevond me alleen te midden van deze goddelijke, levende gouden lichtovervloed, maar zonder in een duidelijke gematerialiseerd vorm zichtbaar te zijn. Ik had geen organisme en alles om me heen aan geschapen dingen, mijn kamer, mijn meubels, kortom, de gehele materiële wereld, was verdwenen of totaal buiten het bereik van mijn zintuigen. Het verblindende gouden licht met zijn vibrerende gouden draden had alles in zich opgenomen wat er verder voor waarneming of levensbeleving toegankelijk is. Desondanks was ik voldoende dagbewust dat mij door dit sterke gouden licht ingeprent werd of dat ik daardoor beleefde dat zich in deze gouden glorie het thuis van mijn eeuwige Ik bevond, dat ik hier een levend bestaan had buiten alles om, buiten alles wat er overigens aan geschapen verschijnselen zichtbaar is. Ik bevond me buiten tijd en ruimte, ik was één met de oneindigheid en de eeuwigheid. Ik bevond me in het element van mijn onsterfelijke Ik, dat samen met de onsterfelijke Ikken van alle andere levende wezens één is met het Ik of de eeuwige Schepper van het heelal. Ik was één met de door alle tijden, in alle wereldbeschavingen, via alle wereldgodsdiensten, door alle rassen en volken – bewust of onbewust – gezochte, verheerlijkte en aanbeden, enige en eeuwige, alwetende, almachtige en alliefdevolle God.

>>> WORDT VERVOLGD

De Achterkant

Klint, zomer 2022

Foto: Mary McGovern

